

بیانیه مطبوعاتی

بررسی جدید حاکی از سرکوب جهانی است
رهبری آمریکا در زمینه حقوق بشر دچار خطاست

(واشنگتن دی سی، ۱۴ ژانویه ۲۰۰۳) - سازمان نظارت بر حقوق بشر در گزارش جهانی سال ۲۰۰۳ خود که امروز منتشر شد اعلام کرد: حمایت جهانی از جنگ با تروریسم رو به کاهش بوده که بخشی از آن ناشی از این است که ایالات متحده آمریکا در جنگ خود با تروریسم اغلب مسئله حقوق بشر را مورد غفلت قرار می‌دهد.

تروریست‌ها با هدف قرار دادن غیرنظامیان اصول اولیه حقوق بشر را نقض می‌کنند. سازمان نظارت بر حقوق بشر در گزارش سالانه خود درباره وضعیت حقوق بشر در سراسر جهان افزود: اما آمریکا با بی‌توجهی به نقض حقوق بشر توسط متحدان ضدترور خود نظیر پاکستان، چین، عربستان سعودی و فرماندهان افغانی این اصول را تضعیف می‌کند.

گزارش ۵۵۸ صفحه‌ای سازمان نظارت بر حقوق بشر، وضعیت حقوق بشر در ۵۸ کشور جهان در طی سال ۲۰۰۲ را بررسی می‌کند. این گزارش بر برخی گام‌های مثبت نظیر خاتمه رسمی جنگ در آنگولا، سودان و سیرالئون و نیز گفت و گوهای صلح در سریلانکا صحنه می‌گذارد. اما گزارش یاد شده برخی تحولات منفی را نیز برشمرده که عبارتند از: وقوع خشونت‌های جدی محلی در گجرات هند و نیز ادامه کشتار غیرنظامیان در جنگ‌های مختلف دنیا از کلمبیا تا چین و از جمهوری دمکراتیک کنگو تا کشمکش اسرائیل و فلسطین. بر اساس این گزارش در همین مدت دولت‌های برمه، چین، کوبا، ایران، عراق، لیبی و ویتنام به سیاست‌های به شدت سرکوبگرانه خود ادامه داده‌اند.

کنث راث مدیر اجرایی سازمان نظارت بر حقوق بشر گفت: "ایالات متحده آمریکا تا بدترین کشور ناقض حقوق بشر فاصله زیادی دارد." وی افزود: "اما واشنگتن امروز چنان قدرتمند است که هنگامیکه به معیارهای حقوق بشر بی‌اعتنایی می‌کند، در واقع به آرمان حقوق بشر در سراسر جهان لطمه می‌زند.

سازمان نظارت بر حقوق بشر اظهار داشت: بنظر می‌رسد دولت بوش ارتباط بین سرکوب با تروریسم را در "استراتژی امنیت ملی" خود به رسمیت شناخته و

گام‌هایی را برای ارتقای وضع حقوق بشر در کشورهای نظیر مصر و ازبکستان که در نبرد با تروریسم مستقیماً درگیر هستند برداشته است. آمریکا همچنین تلاش کرده است وضعیت حقوق بشر را در کشورهای نظیر برمه، روسیه سفید و زیمبابوه که درگیر جنگ با تروریسم نیستند نیز بهبود بخشد. با این حال تعهد آمریکا نسبت به حقوق بشر با عدم تمایل این کشور در برخورد با برخی شرکای بسیار مهم خود و نیز عدم التزام به معیارهایی که خود به دیگران توصیه می‌کند به مخاطره افتاده است.

راث گفت: "برای مبارزه با تروریسم باید حمایت مردمی را جلب نمود که در کشورهایشان تروریست‌ها زندگی می‌کنند." وی افزود: "ارتباط دوستانه با حکومت‌های سرکوبگر به هیچ وجه راه جلب حمایت مردم و بنای اینگونه اتحاد و پیوستگی‌ها نیست."

برای نمونه آمریکا با حمایت بدون انتقاد خود از دولت ژنرال مشرف که در کودتای سال ۱۹۹۹ به قدرت رسید موجب انزجار عمومی شده است.

جرج بوش رئیس جمهور آمریکا درباره مشرف گفت: "او در جنگ علیه ترور همچنان با ما همراه است و این چیزی است که من از آن تقدیر می‌کنم." مشرف سال گذشته توانست ریاست جمهوری خود را از طریق اعمال زور برای اصلاح قانون اساسی به مدت پنج سال تمدید کند و اخیراً نیز فرمان ضدترور بی‌رحمانه‌ای را به مورد اجرا گذارده است.

دولت بوش سرکوب مسلمانان شمال غربی چین در استان سین‌جیانگ توسط دولت این کشور را که به بهانه مبارزه با تروریسم صورت می‌گیرد، کم اهمیت جلوه می‌دهد. دولت بسیار سرکوبگر عربستان سعودی نیز یک بازیگر مهم منطقه‌ای بوده و آمریکا به ندرت وضعیت حقوق بشر در این کشور را به چالش می‌طلبد.

با وجود عدم مسئولیت‌پذیری نظامیان اندونزیایی نسبت به نقض‌هایی که در زمینه حقوق بشر انجام داده و نیز حمایت‌هایی که از گروه‌های شبه نظامی که برای منطقه بی‌ثباتی به ارمغان آورده‌اند صورت داده، دولت بوش بدنبال تقویت مجدد ارتباطات خود با آنها می‌باشد. آمریکا همچنین تمایلی به گسترش نیروهای حافظ صلح که می‌توانند برای افغانستان ثبات به همراه بیاورند نداشته و در عوض به فرماندهای محلی این کشور اتکا می‌کند که در مسیر بهبود وضع حقوق بشر که بدنبال سقوط طالبان امکان‌پذیر شده است ممانعت ایجاد

می‌کنند.

علاوه بر این، آمریکا در برخورد با مظنونین به تروریسم معیارهای حقوق بشر را به فراموشی سپرده است. آمریکا حاضر به اجرای کنوانسیون ژنو برای زندانیان جنگی افغانستان نیست. ایالات متحده با سوءاستفاده از واژه "جنگجویان دشمن" از اجرای مفاد این کنوانسیون برای مظنونین به اعمال جنایی در خاک خود خودداری کرده است. دولت بوش همچنین از قوانین مهاجرتی سوءاستفاده کرده و حقوق مظنونین به اعمال جنایی را نقض کرده است.

در سال ۲۰۰۲ دولت آمریکا فعالانه تلاش کرد برخی اقدامات جهانی در زمینه حقوق بشر نظیر "دادگاه کیفری بین‌المللی" رژیم بازرسی بین‌المللی برای پیشگیری از شکنجه و نیز قطعنامه سازمان ملل مبنی برای سازگاری جنگ با تروریسم با حقوق بشر را تضعیف کند.

جنگ با تروریسم بهانه‌ای برای سایر کشورهای غربی فراهم کرده است تا حمایت خود از حقوق بشر را سست کنند. رهبران اروپایی تقریباً تلاش‌های خود برای اعمال فشار بر روسیه (که یک متحد ضد ترور می‌باشد) به منظور خاتمه شیوه سوءاستفاده‌گرانه این کشور در جنگ در چین را متوقف کرده‌اند.

سازمان نظارت بر حقوق بشر نسبت به جنگ احتمالی در عراق موضعگیری نمی‌کند و معتقد است که مهمترین خدمتی که برای کاهش مصائب غیرنظامیان می‌تواند بکند دربردارنده نظارت و تشویق همه طرف‌های درگیر جنگ به پیروی از قوانین بشردوستانه بین‌المللی می‌باشد.

راث تاکید کرد: " هر چه مقام‌های دولت آمریکا بیشتر به سوابق صدام حسین در زمینه حقوق بشر به عنوان دلیلی برای سرنگون کردن او اشاره کنند، تعهد بیشتری برای به حداقل رساندن عواقب وخیم ناشی از جنگ با عراق بوجود خواهد آمد. آمریکا باید همه اقدامات ممکن برای حفاظت از غیرنظامیان عراقی در مقابل اعمال تلافی‌جویانه صدام حسین از جمله استفاده احتمالی از سلاح‌های کشتار جمعی را بکار گیرد. حداقل این مسئله باید روشن شود که نه تنها معدودی از مقام‌های ارشد عراقی، بلکه هر کسی که مرتکب جنایت شود تحت پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت.

آمریکا باید اطمینان حاصل کند که متحدان محلی این کشور در جنگ با

عراق دست به کشتار و یا اعمال تلافی جویانه علیه غیرنظامیان نزنند. دولت بوش باید بر روی همسایگان عراق نظیر ترکیه، اردن و ایران فشار وارد آورد تا مرزهای این کشورها به روی پناهندگان باز بماند.

سازمان نظارت بر حقوق بشر یک گروه ناظر بین‌المللی است که مقر آن در نیویورک بوده و دارای دفاتری در سراسر دنیا می‌باشد. این سازمان وجهی از هیچ حکومتی نمی‌پذیرد.